

sen af en hovedstadsordning ved forhandlinger mellem kommunerne ikke blev vanskeliggjort gennem en revision af loven om erhvervsskattens afløsning og fikseringen af udligningstilsvarene.

Desuden henvises til, at den økonomiske betydning af afløsningsordningerne var stadig aftagende, især for omegnskommunerne, både i hovedstadsområdet og de øvrige afløsningsområder.

Til belysning af afløsningstilsvarenes økonomiske betydning er i vedføjede bilag optaget en fortegnelse over samtlige afløsningstilsvars størrelse og vægt i forhold til den i centralkommunerne og omegnskommunerne udskrevne opholdskommuneskat for skatteåret 1966-67 samt kommunernes udskrivnings- og beskatningsprocenter for dette skatteår. Det er til sammenligning yderligere vist, hvor stor en procentdel tilsvarene udgjorde af nævnte kommuners opholdskommuneskatteudskrivning i skatteåret 1959-60. De fikserede udligningstilsvar, som Frederiksberg og Gentofte kommuner betaler til København, andrager årlig henholdsvis ca. 8,1 mill. kr. og ca. 16,5 mill. kr., eller i alt ca. 24,6 mill. kr. Dersom såvel afløsningstilsvarene som udligningstilsvarene var faldet væk, ville opholdskommuneskatteudskrivningen i Københavns kommune have ligget ca. 7 pct. højere i indeværende skatteår, medens den i Frederiksberg og Gentofte kommuner ville have ligget henholdsvis ca. 9 og ca. 16 pct. lavere. Herefter ville udskrivningsprocenten i Københavns kommune i 1966-67 have udgjort 103 i stedet for 96, medens Frederiksberg og Gentofte kommuners udskrivningsprocenter ville være faldet til henholdsvis 68 og 61 mod nu 74 og 73.

Da de samlede afløsningstilsvar for samtlige afløsningsområder udgør ca. 20 mill. kr., og da de øvrige kommuner inden for hovedstadsområdet — som det fremgår af den vedføjede fortegnelse — betaler afløsningstilsvar på i alt ca. 15 mill. kr. til Københavns kommune, vil det ses, at tilsvar på i alt ca. 40 mill. kr. ydes inden for det storkøbenhavnske område, medens kun ca. 5 mill. kr. udredes inden for de øvrige 8 afløsningsområder.

I den tid, der er forløbet siden loven sidste gang blev forlænget, er forhandlingerne om etablering af en hovedstadsordning fortsat inden for Hovedstadskommunernes Samråd, og rådet vil formentlig

i løbet af efteråret 1966 modtage et i 1964 nedsat tjenestemandsudvalgs betænkning om hovedstadskommunernes økonomiske stilling.

Endvidere har kommunallovskommissionen afgivet betænkning i foråret 1966, og indenrigsministeren har umiddelbart efter i folketinget fremsat de af kommissionen udarbejdede lovforslag om en revision af den kommunale inddeling og om kommunernes styrelse.

Uanset at det førstnævnte lovforslag, der i særlig grad har interesse for overvejelsen om en revision af de eksisterende økonomiske udligningsordninger, principielt ikke angår Københavns og Frederiksberg kommuner samt Københavns amtskommune, jfr. lovforslagets § 25, er det dog klart, at en gennemførelse af lovforslaget — som også forudsat i kommissionsbetænkningen — vil få vidtrækkende konsekvenser for beskatningsforholdene og byrdefordelingen mellem staten og kommunerne og mellem kommunerne indbyrdes, og disse virkninger vil naturligvis også berøre kommunerne i hovedstadsområdet.

Uden at stille konkrete forslag peger kommissionen i sin betænkning direkte på, at en ny kommunedeling vil muliggøre en administrativ forenkling af tilskudssystemet og ydelse af tilskud, der i højere grad end de nuværende giver mulighed for en ønskelig økonomisk udligning mellem kommunerne.

Lovforslaget tilsigter, at kommunalreformen i alt væsentligt skal være gennemført senest pr. 1. april 1970, og det vil da være naturligt — sideløbende med arbejdet med reformens gennemførelse — at søge tilvejebragt en løsning af de stadig mere påtrængende byrdefordelings- og udligningsproblemer. Det er da også regeringens hensigt at fremme arbejdet mest muligt.

Under disse omstændigheder kan det fortsat ikke anses for rimeligt at foretage ændringer i de eksisterende erhvervsskatteafløsnings- og udligningsordninger. Med tilslutning fra repræsentanter for Hovedstadskommunernes Samråd, Den danske Købstadsforening og foreningen „Bymæssige Kommuner“ foreslås loven derfor forlænget for endnu en 2-årig periode, således at den vil være at optage til revision i folketingsåret 1968-69.